ayda bir çıkar • fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

43

Ekim 2010 / 10

cafcaf

dünya bizim!

Televizyonu aç, bilincinin ırzına geçilsin!

Cafcaf

• Çocuk gibi bir Fatih Erbakan

• Antalya Lara'da bir sitenin tanıtım tabelasında "Atatürkçü, laik, demokratik insanların yaşadığı sitedir" yazıyor.

• Başbakanın çılgın projesi ne?

• Özal cinayeti şüphelisi emekli Org. Sabri Yirmibeşoğlu, Kıbrıs'ta halkı galeyana getirmek için cami yaktıklarını itiraf etti.

• CHP ve MHP %42'yi paylaşamıyor.

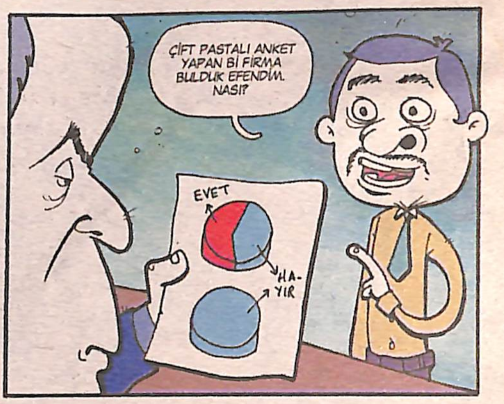

• Habertürk'ten kovulan Bekir Coşkun'a Sözcü'den teklif gelmiş! kabul eder mi dersiniz?

• BM, uzaylılarla görüşmesi için büyükelçi atayacakmış! (gerçek haber lan)

Türkiye'de bir ilk!

TÜRKİYE DERGİ FUARI

20-24 Ekim 2010

Yer: Türkiye Yazarlar Birliği
Kızlarağası Medresesi
Sultanahmet

TÜRDEB
Türkiye Dergi Editörü ve Yayın Yönetmenleri Birliği
TYB
Türkiye Yazarlar Birliği

• Rusya'nın Suriye'ye füze satmasına bozulan israil, Rusya'yı Heron anlaşmasını iptal etmekle tehdit ediyor.

bir elmanın iki yarısı...

referandumun ardından başbakan erdoğan ve chp lideri kılıçdaroğlu'nun bir araya gelip, iktidar-anamuhalefet ilişkisini daha pozitif bir temele oturtmaları bekleniyor.

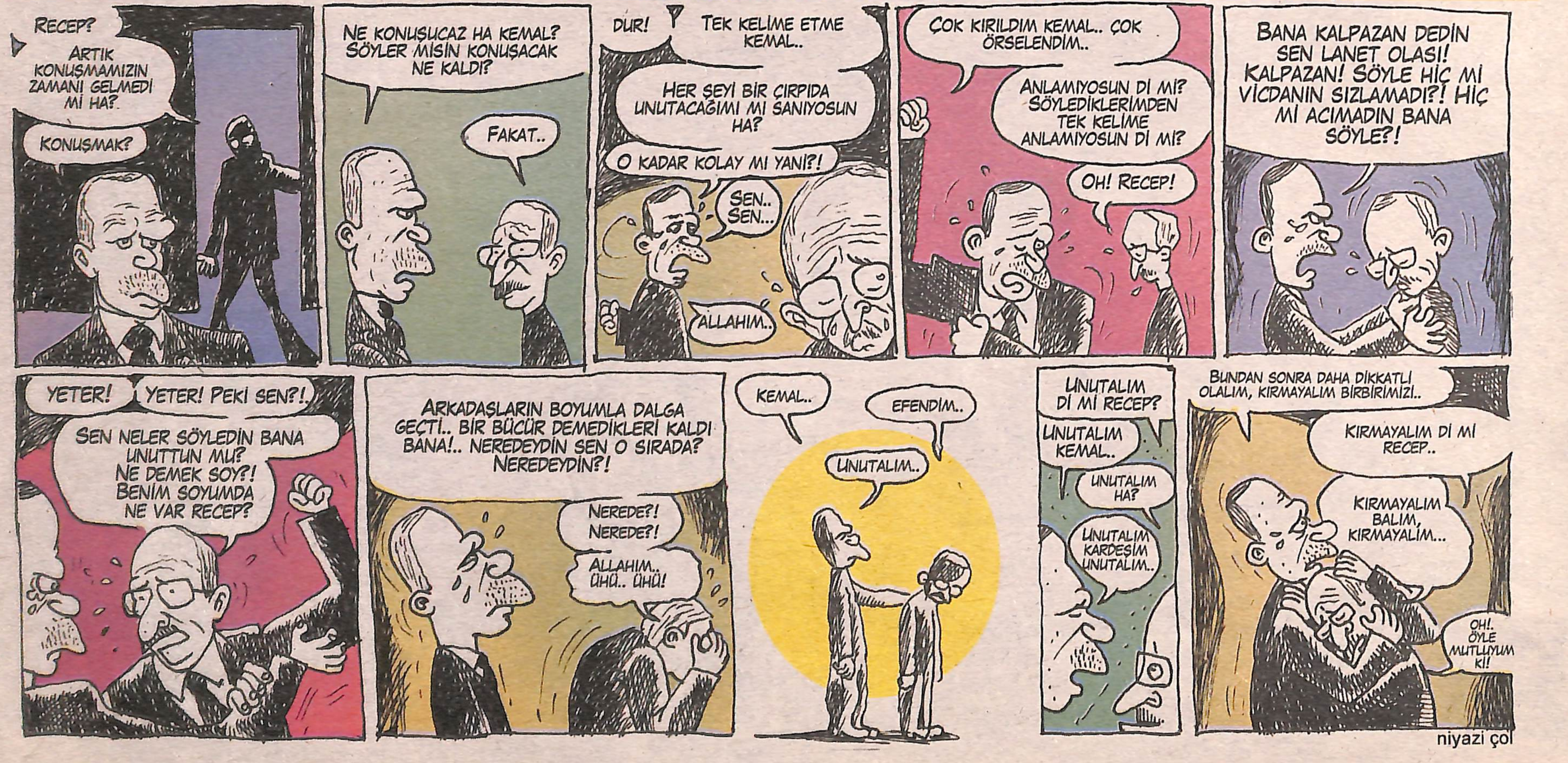

niyazi çol

Başörtüsü yasakçılığı yapan rektörleri NE YAPMALI?

Betül ZARİFOĞLU

Cumhuriyet gazetesine köşe yazarı.
Hastanelerde "yassah hemşerim" diyen hademe olsunlar.
Tuzluk olsunlar. (Ama bu hayırlı bişey olamazlar di mi?)
Kelepçe olsunlar.

YASSAH HEMŞERİM ORDA DURMAK

Bankalara güvenlik olsunlar.
Temcit pilavı olsunlar.
Demokrasi mitinglerinde hoparlör olsunlar.

BU KAFALARA DİKKAT!!

Zabıta memuru olsunlar.
Biraz seyyar satıcı kovalasınlar.
Rock grubuna davulcu olsunlar. (niyeyse)
Türk filmlerinde nayır nolamaz diyen tip olsunlar.
Belediyelerin yazlık sinemalarında seyredelim,
çekirdek çitleyelim, ağlayalım.

İpek böceği yetiştiricisi
Tesettür defilesi mankeni (favorim)
Ergenekon hakimi/sanığı/avukatı
Kağıttan gemi
Saksı

DUR KAÇMA!...

Türkan filmine figüran olsunlar. Ne rol olursa olunsun.
Eşlerine Allah başörtüsü nasip etsin,
insan içine çıkamaz olsunlar
Yemekteyiz'e yarışmacı olsunlar.

Ayakkabı bağcığı
Balyoz davasında mübaşir olsunlar.
Mantar panoda hatırlatma notu olsunlar.
Notta bu kafalara dikkat yazsın.

Harman sürsünler. Aynı yerde dön dur. Uyar.
Passaparolaya dansçı olsunlar.
Bekçi köpeği olsunlar.

Tophanede açılan galerilere meze olsunlar.
Ama en çok müzelere yakışırlar.
Heykellerinin yapılmasına gerek yok. Asılları cam lahite konulsun.
"Zalimlerin yardakçılarının resmi" adıyla sergilensinler

Hipnozla rektörlerin kafasında başörtüsü
imgesi, uyuşturucuyla değiştirilsin.
Sınır bekçiliğinde ülkeye uyuşturucu girişini
denetlesinler. Kuş uçurmazlar valla.

Dinazorları koruma ve yaşatma
derneği kursunlar, hepisi üye olsunlar.
Paranoyak olsunlar.
Kendilerini başıboş başörtüler
takip ediyor mu diye kolaçan olsunlar.

TUZ

Çarşamba'da esnaf
Hac-umre organizatörü
-tercihen fevzipaşa'da-
Beyoğlu'nda şapkacı

BEDAVADAN UCUZ!

Krank mili olsunlar. (Aslında bir alakası yok.
Uzun zamandır krank milini bir yazımda
kullanmak istiyordum. Rektörlerin kısmetiymiş.)

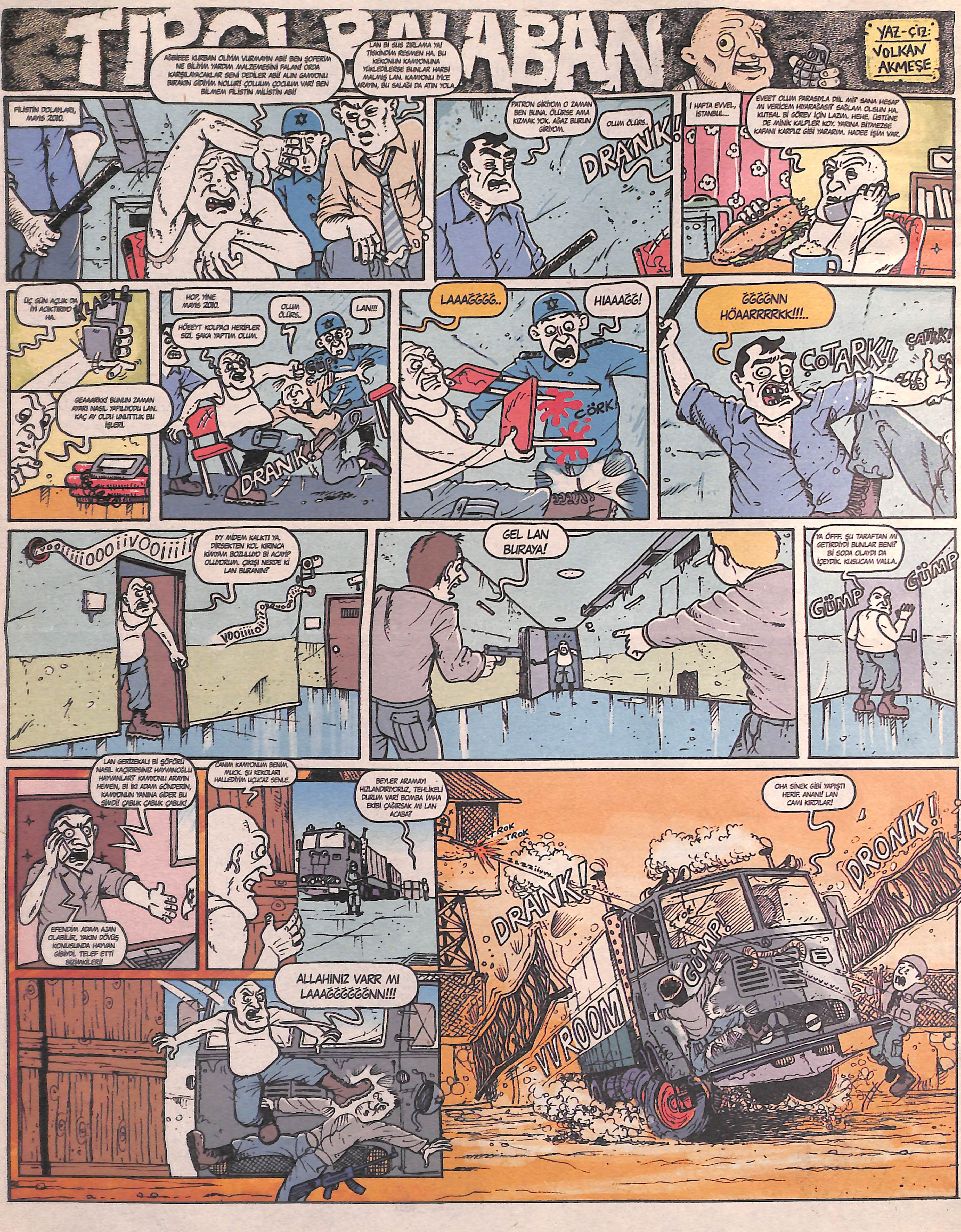
TIRCI BALABAN
YAZ-ÇIZ: VOLKAN AKMEŞE
FİLİSTİN DOLAYLARI, MAYIS 2010.
AĞBİEEE KURBAN OLİYİM VURMAYIN ABİ! BEN ŞOFERİM NE BİLİYİM YARDIM MALZEMESİNİ FALAN! ORDA KARŞILAYACAKLAR SENİ DEDİLER ABİ! ALIN GAMYONU BIRAKIN GİDİYİM NOLUR! ÇOLUUM ÇOCUUM VAR! BEN BİLMEM FİLİSTİN MİLİSTİN ABİ!
LAN Bİ SUS ZIRLAMA YA! TİSKİNDİM RESMEN HA. BU KEKONUN KAMYONUNA YÜKLEDİLERSE BUNLAR HARBİ MALMIŞ LAN. KAMYONU İYİCE ARAYIN, BU SALAĞI DA ATIN YOLA.
PATRON GİRİYOM O ZAMAN BEN BUNA. ÖLÜRSE AMA KIZMAK YOK. AĞAZ BURUN GİRİYOM.
OLUM ÖLÜRS..
DRANK!
1 HAFTA EVVEL, İSTANBUL...
EVEET OLUM PARASIYLA DİİL Mİ? SANA HESAP MI VERİCEM HIYARAĞASI? SAĞLAM OLSUN HA. KUTSAL Bİ GÖREV İÇİN LAZIM. HEHE. ÜSTÜNE DE MİNİK KALPLER KOY. YARINA BİTMEZSE KAFANI KARPUZ GİBİ YARARIM. HADEE İŞİM VAR.
ÜÇ GÜN AÇLIK DA İYİ ACIKTIRDI HA.
KLAPL
GEAAARKK! BUNUN ZAMAN AYARI NASIL YAPILIYODU LAN. KAÇ AY OLDU UNUTTUK BU İŞLERİ.
HOP, YİNE MAYIS 2010.
HÖEEYT KOLPACI HERİFLER SİZİ. ŞAKA YAPTIM OLUM.
OLUM ÖLÜRS..
LAN!!!
GÜP!
DRANK!
LAAAĞĞĞĞ..
HIAAAĞĞ!
ÇÖRK!
ĞĞĞĞNN HÖAARRRRKK!!!..
ÇOTARK!!
ÇATIRK!
VOOiiiiiOOOiiVOOiiiii
IYY MİDEM KALKTI YA. DİRSEKTEN KOL KIRINCA KİMYAM BOZULUYO Bİ ACAYİP OLUYORUM. ÇIKIŞI NERDE Kİ LAN BURANIN?
VOOiiiiO
GEL LAN BURAYA!
YA ÖFFF. ŞU TARAFTAN MI GETİRDİYDİ BUNLAR BENİ? Bİ SODA OLAYDI DA İÇEYDİK. KUSUCAM VALLA.
GÜMP
GÜMP
LAN GERİZEKALI Bİ ŞÖFÖRÜ NASIL KAÇIRIRSINIZ HAYVANOĞLU HAYVANLAR? KAMYONU ARAYIN HEMEN, Bİ İKİ ADAM GÖNDERİN, KAMYONUN YANINA GİDER BU ŞİMDİ! ÇABUK ÇABUK ÇABUK!
EFENDİM ADAM AJAN OLABİLİR, YAKIN DÖVÜŞ KONUSUNDA HAYVAN GİBİYDİ. TELEF ETTİ BİZİMKİLERİ!
CANIM KAMYONUM BENİM. MUCK. ŞU KEKOLARI HALLEDİYİM UÇUCAZ SENLE.
BEYLER ARAMAYI HIZLANDIRIYORUZ, TEHLİKELİ DURUM VAR! BOMBA İMHA EKİBİ ÇAĞIRSAK MI LAN ACABA?
ALLAHINIZ VARR MI LAAAĞĞĞĞĞĞNN!!!
OHA SİNEK GİBİ YAPIŞTI HERİF. ANANI! LAN CAMI KIRDILAR!
TROK TROK
DRANK!
DRONK!
GÜMP!
VVROOM!

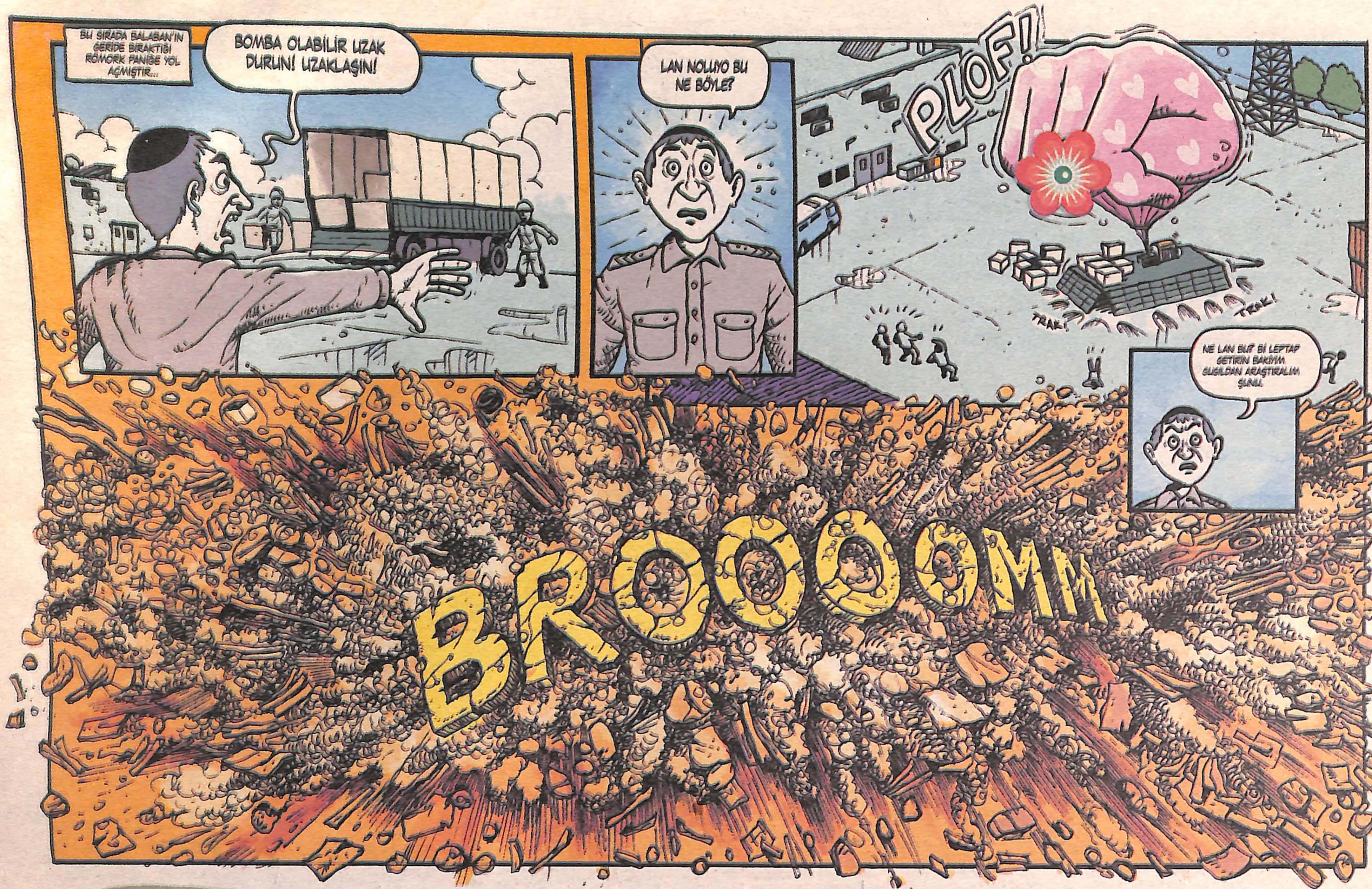

ihvan

muhammed tevfik

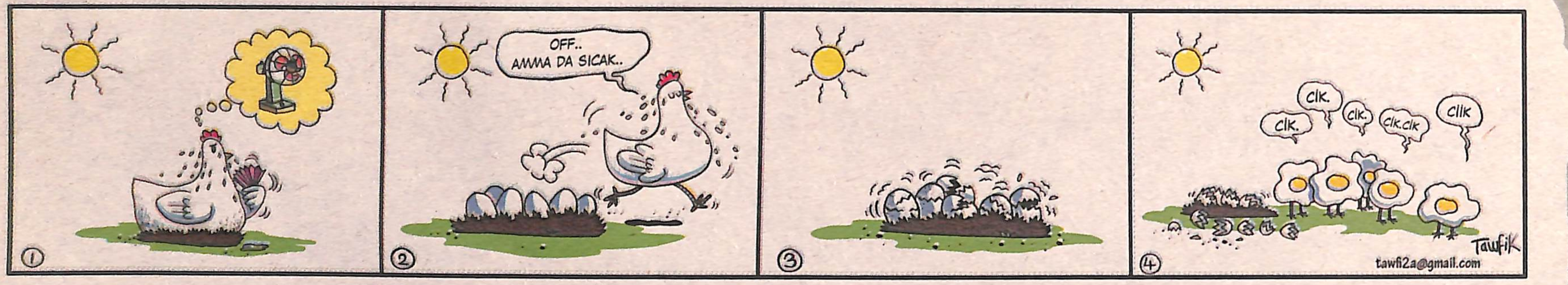

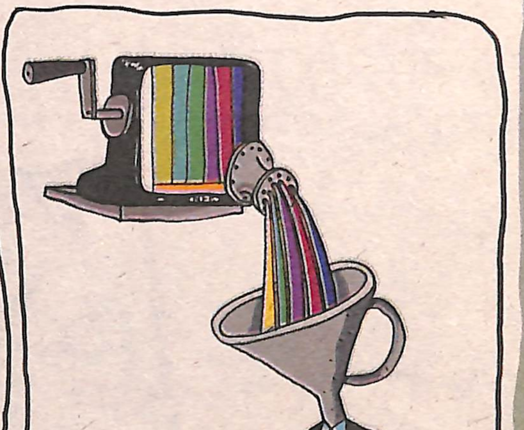

ZARURİYET DE NEYİN NESİ?

Meçhul faillerden CHP maşası cinci hocaya!

Pınar Öğünç, "12 Eylül askeri darbesinin mimarları hakkında hazırladığı iddianame yüzünden meslekten ihraç edilen" ve "bu nedenle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'n açtığı davayı kazanarak Türkiye'ye 41 bin Euro ödetmiş bir hukukçu" olan eski savcı Sacit Kayasu ile bir röportaj yapmış. Aşağıdaki cümleleri, Öğünç'ün 25 Eylül 2010 tarihli Radikal Cumartesi'nin üçüncü sayfasında yayımlanan "Başka türlü bir 12 Eylül mağduru" başlıklı yazısından cımbızladım:

"Düşünebiliyor musunuz, Türkiye'de 17 bin 547 tane faili meçhul var. Bunun aşağı yukarı 11 bini, 1980 öncesine ait. Bu kadar faili meçhul varsa, ben savcı olarak da, vatandaş olarak da şunu düşünürüm: Bunun arkasında ya devlet var ya da devlet yetkilerini kullanan kişiler… Yoksa bu rakam mümkün değil. Bugün Ergenekon, dün Gladyo denen yapılanmanın bu işin içinde olduğunu gösteren açık deliller. Ergenekon 2000'den geri gidemeyecektir. İşte bunların hepsinin ortaya çıkması için, darbelerle hesaplaşmak bir zaruriyettir."

Bu son kelimeyi okuyunca duraksadım. Eski savcı, yeni avukat –İstanbul Barosu, nihayet avukatlık yapma "izni" lutfetmiş!- Sacit Kayasu, "zaruriyet" der mi? Demez! O eminim, "İşte bunların hepsinin ortaya çıkması için, darbelerle hesaplaşmak bir zarurettir." demiştir de, Pınar Öğünç, kim bilir nasıl bir dikkatsizliğin kurbanı olarak "zaruret" kelimesini "zaruriyet" yapmıştır.

Tamam, mecburiyet, cahiliyet gibi kelimelerimiz var ama sefalet, rezalet, felaket gibi kafamızı bozan veya adalet, metanet, liyakat, ehliyet gibi içimizi açan kelimelerimiz de var, değil mi Pınar Hanım?

Sacit Kayasu'nun Demokrat Partili babasının CHP'li düşmanlarınca hem de "cinci hoca ve devesi" kullanılarak nasıl "cinayet suçlusu" ilân edildiğini, Sacit 4-5 yaşlarında çocukken adamcağızın haksız yere 18 ay hapis yattığını da aktarmış Pınar Öğünç. İbretlik bir hikâye!

Pınar Öğünç, bu bölümde de "hukuğu seçme"den "hukuğa dair fikir"den söz ederek canımı sıktı. "Hukuku seçme", "hukuka dair fikir" demek çok mu zor hanımefendi?

"Baba Demokrat Parti'li" diye yazmışsınız bir de. Yapım eklerinin kesme işaretleriyle ayrılmayacağını öğretmediler mi size ilkokulda, ortaokulda, lisede?

Pınar Öğünç'e bu kusurlarına rağmen teşekkür etmeliyim; sayesinde hem Kayasu ailesini –hukukçu kız Gonca Tekeli de var röportajda- tanımış oldum, hem de cımbızlanacak malzeme bulmuş oldum.

Cımbızcı Cafer

BEDİÜZZAMAN DEMOKRAT MIYDI?

BEDİÜZZAMAN VE...

'Bediüzzaman'a göre' diye başlayan makalemsiler yazmıyor mu modernist nurcular ossaat 'keçeli' tarafım ayağa kalkıyor. Mülâyemet, mübareklik falan kaybolup bir anda "Eski Otacı" dönemine dönüp höykürüp duruyorum. "Bediüzzaman'a göre laiklik", "Bediüzzaman ve demokrasi", "Bediüzzaman ve referandum", "Bediüzzaman ve kişisel gelişim". (Aslında isteyen "Bediüzzaman ve entelektüelizm" bile yazabilir. İlla bi irtibat kurulabilir. 'Entel'l-Bâkî' diye bi kelime geçiyo ya!) De, geçin bunları 'abiler'! Geçin masum gençlerin zihnini zehirlemeyi. Bediüzzaman ne laikliği savundu, ne de demokrasiyi. Hele 'İslamî Demokrasi' ucûbesini hiç savunmadı. Bilmeyen öğrensin; o 'şeriata uygun olmayan' cumhuriyete de meşrutiyete de karşıydı; heva ve hevesi 'Şâri' mesabesine koyan demokrasi ve liberalizmle ne ilişkisi olabilir yahu! ('Nurcular ve şeriat korkusu' iyi bir konu başlığı olabilir aslında!)

KORKMA DİNMEZ BU KORKULAR!

Evet, referandumda kesinlikle iki taraf için de korkular verilen oylarda etkin oldu. Kendisi dahi oy kullanamayan bir şoparoğlanın 'başa gelme' ihtimalinden korktu milletimiz ve "Kul euzü bi-Rabbi'n-nas, 'yes'e bas!" durumu yaşandı.

TEK ŞÛRA YETMEZ!

Sadece Yüksek Askeri Şûrâ yetmez. Görüyoruz ki irtica denen nalet şey güreş, futbol, eskrim, dağcılık ve squash gibi milli sporlarımıza bile sızmış durumda. N'apıcaz o zaman. Kesin yeni yeni şûrâlar kurmak lazım. Mesela:

Yüksek Cafcaf Şûrâsı: Köşelerini geç veren tembel mizah neferatının bazılarının rütbelerini söker, pek gayretli çalışanlara SADE PAZAR'dan çay ısmarlar. Bilumum Cafcaf ahalisini Heron'la gözetler. Sallayanları görse de bi şey yapmaz!
Yüksek Laiklik Şûrâsı: Çile bülbülüm şarkısının sonundaki "Allah!" nidasını haykırarak söyleyenleri ve "Allah Allah bu nası sevmek" diyenleri fişler, burnundan getirir. Kırkpınarı takibe alır. "Allah Allah illallah" diye bağıranları, "Pirimiz üstadımız Hazreti Hamza" diyenleri fişler. Hz. Hamza'yı örgüt lideri diye aratır!
Yüksek Futbol Şûrâsı: İşi kötü gidip de yolu Eyüp Sultan'a, iyi gidip de Nadide Sultan'a düşenleri takip eder, fişler, hizaya sokar, takibe alır. Yalan transfer haberlerine el koyar. (Transferde bomba: Fenerde labunya sesleri!) Yüksek Mafya Şûrâsı: Son şûrada alınan kararları gözden geçirir, racon kurallarında tecdide gidip, topuk-dizkapağı limitleri konusundaki başarı oranını denetler. Yüksek İyi Çocuklar Şûrâsı: Elinde çatapatla yakalanan, kitabevi bombalamak, adam cizlamlamak suçlarından suçüstü olan iyi çocuklara bakar. Korur gözetir.

SEL-SEBİL

Pakistan tebdil-i kıyamet bir afeti yaşıyor. Ne olur elimizden geleni ardımıza koymayalım. (Yani ki, yardım edelim.)

ANLAYAN BERİ GELSİN

* 1400 yıl önce yaşanan Kerbela olayı ile ilgili olarak birilerine olan kini gündemde tutarken, Dersim katliamına emir veren şeflerin peşinden koşulmasının sebebi nedir? Kerbela'da 70 ciğerparemiz öldü. Tamam, ama Dersim'de de en az 15 bin kişi öldü 'can'lar! Ve daha 70 sene önce oldu bu olay ve şahitleri de halen hayatta! Bu abiler niye CHP'de siyaset yaparlar? (Celladına âşık olmak mı şimdi bu!) Hadi her şeye tamam diyelim, peki ibadetlerini nasıl malum paşanın resmi önünde yapabiliyorlar. Bu nasıl bir 'afazi'dir! Bir takım 'can'lar, 'ebedi şef'in Hz. Ali'nin (ra) reenkarnesi olduğuna da inanırlar. Bu komik ötesi değil midir? Hani sonradan 'can' olunmaz, ancak doğulabilirdi. Zübeyde Hanım Alevi idi de biz mi bilmiyoruz! Bu reenkarne işi, mesela Areli aşiretinden çiçek sulamakla maruf olup; bir zamanlar kendisiyle 'yakın muhabbeti' ortaya çıkan meşhur bir oryantalin "Sünni' değil!" dediği (kinayeyi anlayan anlamıştır) Kamer Bey dururken niye Selanik'te gerçekleşir? (Kılıçdaroğlu'nun annesi Yemuş Hanım da Areli aşiretinden imiş, onu da yeni öğrendim.)

RÜ'YET-İ HELAL

* Rü'yet-i hilalde anlaşamayıp bi tarafı oruç tutarken, öbür tarafı bayram eden ümmet-i Muhammed (sas) nasıl oluyor da öte dünyada Rüyetullah'a nail olabileceğini düşünebiliyor? Hilali rü'yet konusunda uyduğumuz yerler çoğalıyor lakin 'helal'i gözleme konusunda da yaşanıyor aynı çelişki. (Rü'yet-i Helal'de kimileri modernist hocalara takılıp kendini israf ediyor, benden söylemesi!)

Br.Otacı Zahter
otacizahter@hotmail.com

DEVRİMCİ DERVİŞ

NAZIM TAŞAN

"Felsefe sıkıcı diyorlar ama hayat da sıkıcı. Ne olacak şimdi?" Funda Mentalist

Cem Tere her seferinde ağzında bir cıkcık döndü durdu. Döndü durdu yatağında ve uyuyamadı bilmediği acılardan muzdarip. Kalktı, annesine seyirtti kanlı gözlerle. Anam, dedi. Halim harap! Ben ufacıkken de bazı zaman uyuyamazdım. Sen masal okurdun. Anam, uykundan ettim. Kusura kalma. Emme şimdi masal olmaz. Artık büyüdüm. Bir kitap var. Ne zaman okumaya yeltensem uyurum. Hadi gök gözlü kalem kaşlı güzel anam. Bi on dakka okusan ben de uyurum sen de.

Hisli anne ağzında besmeleyle doğruldu yatağından. Doğruydu, küçükken de elinde bir kitap girerdi odasına. Ana, derdi. Bi okusan hemencecik uyurum.

Cem Tere kendi odasına döndü. İbn Sina'nın İşaretler ve Tenbihler kitabını çıkardı raftan. Koltuğa bıraktı ve uzandı yatağına. Yorganını düzeltti, gözünü yumdu. Belki biraz bekledi belki de beklemedi annesi geldi. Ayracın olduğu yerden tane tane ve uyku sersemi bir sesle sabâ makamında okumaya koyuldu.

'İmdi eğer bu dolaylı yüklem, bir şeyin kurucu yüklemi ise sürekli gereken yüklem onun kurucu yüklemi olamaz, çünkü kurucu yüklemin kurucu yüklemi de kurucu yüklemdir. Aksine onun sürekli gereken yüklemi bir dolaylı yükleme ihtiyaç duyarsa o zaman dolaylı olmaz; ihtiyaç duymaz ise o taktirde sürekli gereken bir yüklemdir.'

Beyni önce anlayabilmek için çırpınıyor sonra buharlaşıyordu. Ne palamut ne hamsi ne de gürgen böyle bir acı çekmiştir. Annesi okudukça ızdırap çekiyor, neden kendini bu kitaba yakın hissettiğine şaşıyor, yoruluyor, yorgunluktan bitap düşüyordu. Felsefenin dayanılmaz anlama zor ulaşılırlığına gözleri yumuluyordu.

'Dolaylı yüklem önce gelen sürekli yüklem olur ve başka bir sürekli gereken yüklemin aracılığına gerek duyarsa veya dolaylı yüklemler olmaksızın kurucu yüklem sürekli gereken yükleme doğru sonsuzca

gider ise yine sonsuz bir yüklemler dizisi meydana gelmiş olur.'

Sonrasında işitmedi birkaç dakika. Yakaza halindeydi. Uykuyla uyanıklık arasında gidip geliyordu. Beyni küçüldükçe küçülmüş, bütün odacıklar bilinçsizlik odasında toplanmıştı. Hafif bir rüzgar alnını yalayıp geçiyor, yorgan ağırlaşıyor, etraf kayboluyordu. Nasıl yaptığını bilmeden gözleri kapalı olduğu halde odaya göz attı. Annesi gitmişti. Anlaşılan biraz uyumuş birkaç dakika sonra tekrar uyanmıştı. Aniden her şey berraklaştı, bir merdivenden iniyordu. Yemyeşil ormanın içinde gümrah bir ırmak ve ulu çınardan aşağı sarkıtılmış bir merdiven. Ağacın dalında bir saka, ankastre ankastre ankastre, diye tekrarlıyordu. Dengesini yitirdi.

divenden düşer gibi sendelerken
dini tekrar yatağında buldu. Annesi
maya devam ediyordu.

halde her durumda dolaylı yüklem
aksızın sürekli gereken bir yük-
ın bulunması gerekir. Dolayısıyla
ekli gereken yüklemin vehmen
dırılmasının imkânsızlığı ortaya
mıştır.'

Ne yüklemi ne süreklisi
e demek istiyordu
lge filozof?
olaylılarını da
olaysızlarını
a gayet dolay-
anlatıyordu.
aresizlik yerini
mursamazlığa
ıraktı. Umursaya-
namazlığa! Anestezi
emiş gibi uyuşmuş-
u bedeni. Gözlerini
açamıyordu. Doğru-
amıyor, konuşamıyor,
kımıldayamıyor hatta
koşamıyordu. Karabasan
çökmüştü zannederse.
Üç İhlas bir Fatiha okudu.
Hayır! Değişen bir şey yok. Kadir Mevlam, Yâ Rabbim, Yâ Rabbim! Ve nihayet gözlerini aralayabildi. Annesi yine kaybolmuştu ortalıktan. La havle çekti cıkcıklayarak. Ana oyun mu oynuyon? Odaya bir ışık hücum etti. Sarıklı, cübbeli eski zamanlardan bir adam ışığın arasından çıkageldi. İbn Sina! Hafif kambur, yavaş ama kendinden emin adımlarla dibine kadar yanaştı. Yüzünde bir gülümseme alnını sıvazladı. Bedenindeki düğüm çözüldü Cem Tere'nin. Ani bir refleksle doğruldu, bilge filozofun eline sarıldı ve törensel vaziyette üç kez öptü. Şaşkındı, demin de kendini kontrol edemiyordu şimdi de. Aradaki fark, öncekinde hareket edemiyordu şimdi ise istem dışı hareketler yapıyordu. İşte yine bilinçsiz bir girişim; ağlıyordu. İbn Sina ile göz göze geldi. Hayret! Dümdüz bir insandı bilge filozof. Kaşları, gözleri, burnu hulasa her yanı diğer insanlarınki gibiydi. Şifalı bir söz edecekti herhalde, ağzını açtı. Ağzı da diğer insanlarınki gibiydi. Dijital bir sesle konuştu.

'Öyleyse kurucu yüklem olmayan her yüklemi vehmen ortadan kaldırmanın doğru olduğunu söyleyenin sözüne sakın kulak asma!'

Haydaa! Bu da neydi ki şimdi? Ne yersiz bir nasihat! Eğer kontrol Cem Tere'de olsaydı 'ya bi git allasen' der başka da bir şey söylemezdi ama daha önce de iki kez vurgulandığı gibi kontrol onda değildi. Tekrar yatağa uzandı, üzerini örttü. İbn Sina geri geri birkaç adım attı, kara deliğe girip gözden kayboldu. Şaşırmaktan bıkmıştı ve şaşırmadı. Bu şaşırmama hali çok sürmedi. Yine bir bilinçsizlik, yakaza, yorgunluk, bezginlik çukuruna düştü. Sonra aniden uyandı. Yanında –solunda- biricik karısı Cemile Tere. Rüyayı kâbusa yordu ve üç kez tükürdü soluna.

"Biz uyuyunca rüyalar uyanırlar." Franz Grillparzer

"Felsefe uykuluk değildir. Uykuluk dediğimiz şey hayvanın karaciğerine ya da pankreasına denir." Schopen Miles

"Kaliteyi her zaman ön planda tutan firmamız üretmiş olduğu kumaşlara isteğe göre bordür, saçak, biye, düz dikiş ve barotta gibi konfeksiyon çeşitlerini bünyesinde, konfeksiyon bölümünde titiz çalışma ile gerçekleştirmektedir." Rüya Pikeleri

abdullah

isminde entelektüel bir köy imamının olağanüstü serüvenleri

Necati'nin suratıma doğru uzattığı son model cep telefonuna tedirginlikle dokundum.

Hele bak sen şu Kılsız Necati'ye.

Cep telefonu denen o muhteşem teknolojiyi nasıl da kirli emellerine alet etmiş!

Ulan teres, elin adamı bu doğaüstü nesneyi, yanlarına gitme fırsatı bulamadığın tanıdıklarını bayramda seyranda arayıp hal hatır edesin ve bu sayede gönüllerini alıp insani ilişkilerini koruyabilesin diye mi icat etti; yoksa zavallı Topal Mehmet -hani olur ya- kızıp sinirlenip de, kuyruğu kendi pisliğine batmış senin o inatçı buzağını şişlemeye kalkarsa, zevkten dört köşe olasın da bu dayanılmaz sahneyi kameraya çekesin diye mi?

Telefonu elimde bir tarttım; tam 'yükte hafif pahada ağır' denen cinsten.

Tuşlar, insanda korku uyandıran kibirli muhafızlara benziyor.

Işıltılı ekran, gizemli ve harika bir saraya açılan sihirli bir kapı gibi adeta.

"İftah yâ simsim!" demek geldi içimden.

Yani "Açıl susam açıl!"

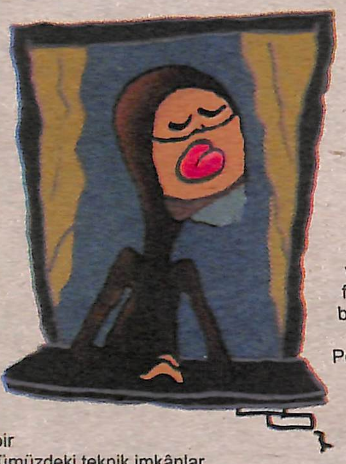

Sadri Alışık'ın oynadığı çok tatlı bir film vardı: Ali Baba ve Kırk Haramiler... Kaç sene önce izledim Allah bilir. Vay be. Televizyonumuz 'telefunken'di, elli altı ekran; yanına gidip düğmesine çökünce açılan, kapanan, sesi kısılan... Uzaktan kumanda henüz icat edilmemişti. Belki de icat edilmişti de henüz bizim memlekete gelmemişti. Bilemiyorum. Amatör ama samimi bir filmdi. Amatör derken, günümüzdeki teknik imkânlar yoktu tabi; fakat 'ailece severek izliyorduk' işte. Ali Baba mağaranın kapısına "Açıl susam açıl!" diyordu, mağaranın kapısı da açılıyordu babam açılıyordu. Oradan mı aklıma geldi ne: "Açıl susam açıl!"

Hayır hayır...

Bir gün babam bir kitap getirmişti bana: "Ali Baba vel Erbaûne Lissan." Neden mi? Çünkü bana Arapça öğretiyordu. Neden mi? Çünkü orta birinci sınıfı 'normal' bir okulda bitirmiştim ve İmam Hatip Lisesine geçiş yapmama karar verilmişti.

Neden mi? Bilmiyorum.

Neyse. İşte bunun için Arapça ve Kur'an gibi bazı fark derslerin imtihanlarını vermek gerekiyordu.

Sıcak bir yaz günü idi.

Zira bizim memlekette soğuk bir yaz günü olmaz idi. Yazları yağmur yağmaz idi, seller akmaz idi, Arap kızları camdan bakmaz idi.

Zira ülkenin fevkalade güneyinde, sarı sıcakların memleketinde yaşıyorduk ve sosyokültürel yapımız henüz Arap kızlarının camdan bakmalarını hoşgörü ile karşılayacak derecede yozlaşmış sayılmaz idi.

Zira Arap kızları da (Türk, Kürt, Laz ve Çerkez kızları gibi) camdan bakma, işmar etme, göz atma, mesaj atma, chat yapma ve benzeri hususlarda hevesli sayılmaz idi.

Zira ümmet-i Muhammed, ümmet-i Muhammed'e yaraşır bir izzete sahip idi.

Zira henüz televizyon ve internet ve cep telefonu denen nesneler; masum, sade ve onurlu hayatımızı bu kadar ifsad etmemiş idi.

Görünen o ki düşman; Kafkas cephesinde, Yemen cephesinde, Çanakkale cephesinde başlattığı savaşı, televizyon cephesinde, internet cephesinde, cep telefonu cephesinde sürdürecek idi;

velâkin ümmetin âlimleri ve

mütefekkirleri henüz konuyla ilgili teyakkuza geçmemiş idi.

Zira kâfi miktarda ve keyfiyette âlime ve mütefekkire sahip olmadığımız da fevkalâde aşikâr idi ama şimdi konumuz bu değil öyle ya.

Peki konumuz ne?

Ha evet, sıcak bir yaz günüydü. Her zaman olduğu gibi babamı kapıda karşıladım. Elinden meyve poşetlerini aldım, mutfak tezgâhının üstüne bırak- tım. Salona döndüğümde koltuğunda oturuyordu. Gülümseyerek beni yanına çağırdı. Elinde bir kitap... Fakat Kur'an yazısıyla yazılmış... Ben önce dinî bir kitap falan sanmıştım. Yanına oturdum. Sayfalara şöyle bir göz attık. Resimliydi. İlk o satırı göstermişti babam bana: "İftah ya simsim!"

"Ne demek bu?" diye merakla sormuştum. Yandaki sayfada bir adam bir mağaranın önünde durmuş bakıyordu. Babam gülümseyerek ve tane tane konuşmuştu:

"İftah ya simsim! Yani: Açıl susam açıl!"

İşte böylece 'normal' okulumdan, İmam Hatip'e geçiş yapmıştım. Fakat sonra bazı karışıklıklar olmuştu.

Bize İmam Hatip'te "Allah'tan başka ilah olmadığı ve Muhammed aleyhisselamın O'nun kulu ve elçisi olduğu" öğretiliyordu. Müslümanlar namaz kılar, oruç tutar, hacca gider ve zekât verirlerdi. Oysa dışarıda farklı bir hayat vardı. Müslüman bir ülkede yaşıyorduk fakat müslümanlar namaz kılmıyor, oruç tutmuyor, hacca gitmiyor ve zekât vermiyorlardı. Yani şunu demek istiyorum: tabiî ki namaz kılanlar vardı ama kılmayanlar da gâvur değildi ya canım! Tabiî ki oruç tutanlar vardı ama ramazanda milletin gözü önünde yiyip içenler de gâvur değildi ya canım! Hepsinin nüfus cüzdanında "Dini: İslam" yazıyordu. Sistem böyle bir düzenleme yapmıştı; fakat bu 'düzenleme' bir 'karışıklığa' yol açıyordu zannımca ve kanaatimce.

Sonra İmam Hatip'i bitirdim ve İlahiyat okumaya başladım. Sonra İlahiyat'ı da bitirdim ve bir lisede Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni oldum. Bu arada yüksek lisansımı ve doktoramı da yaptım.

Üniversiteden kadro bekliyordum ama dediğim gibi, bazı meseleler de kafamı karıştırıyordu. Günün birinde tası tarağı toplayıp bu köye hicret ettim. Emperyalizmi / Kapitalizmi / Modernizmi reddettim.

Efendim, bu apayrı ve upuzun bir hikâyedir; bir ara anlatırım.

Ne diyorduk?

İşte karşımda Kılsız Necati... Elimde de onun son model cep telefonu... Yani modernizmin en büyük silahlarından biri. Gene geldi buldu beni. Ulan nasıl kurtulurum bu modernizmden ben?

"Gördüng mü hocefendi?" diye sırıttı Necati, "Alacalı bulacalı nazlı buzağımın katili aha da bu Topal Mehmet'tir."

'Oynat' komutunu verdim; ekrandaki donmuş resim hareketlendi:

Köy kahvesi.

Necati masanın altından çekmiş belli ki. Görüntü ürkek, titrek, korkak.

Topal Mehmet bir yandan önündeki masayı yumrukluyor, bir yandan da bağırarak konuşuyor:

"Ulan ben de senin o buzağını boğazlayıp etlerini dilim dilim dilmezsem,

ulan ben de o buzağının her bir budunu köy meydanındaki ulu çınarın bir ulu dalına asmazsam,

ulan ben de aha şu kahvenin önünde alevli yalımlı bir kızıl ataş yakıp kellesini de ütmezsem,

o kelleden de bir kelle paça çorbası kotarıp 'aha bu da Necati'nin buzağısının çorbasıdır!' diye civar köylere, kasabamıza, şehrimize ve dahi yedi düvelin yedi memleketine ilan ü ifşa eyleyip fakir fukaraya o çorbayı içirmezsem,

bana da Mehmet demesinler!"

Ulan o sessiz sakin Mehmet'e ne olmuş böyle. Nasıl öfkeli. Nasıl kızgın. Nasıl da Yaşar Kemal okumuş. Kim bilir Necati damarına nasıl bastı zavallının.

'Durdur' komutunu verdim, telefonu uzattım.

"Böyle delil olmaz ki Necati." dedim.

"Nasıl olmaz!" diye kükredi: "Rasul-i Kibriya efendimiz Muhammed Mustafa'nın şeriatında ne buyuruluyor?"

Eyvah dedim içimden, bakalım gene ne yumurtlayacak. Necati tek solukta, yekten, ezberden söyleyiverdi hükmü:

"El umûru bi megâsıdihe!"

Bunları da nerden duyar, nasıl ezberler... Şerefsiz... İşine geldi mi böyle tabi. Yoksa ne işi var dinle şeriatle?

Şimdi gel sen köylüye bu meseleyi izah et.

Öyle ya: "El umûru bi megâsıdihe..."

Fakat azizim, bu cümleyi anlayacak, konuşacak, istişare edecek, fiili, niyeti ve kastı tevil edecek, istisnalarını yakalayacak kaç müslüman kaldı memlekette.

Bak şu başıma gelene...

ÖMER FARUK DÖNMEZ

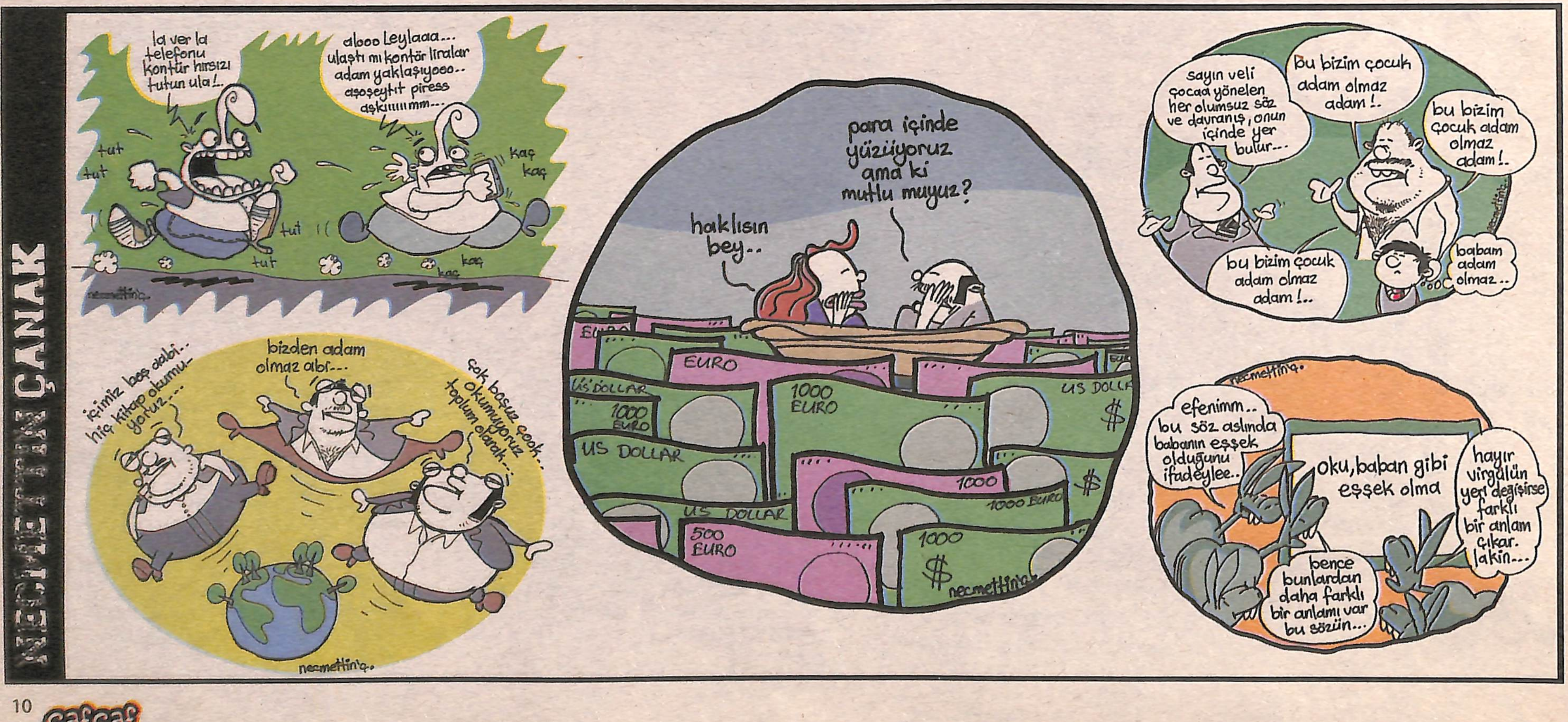

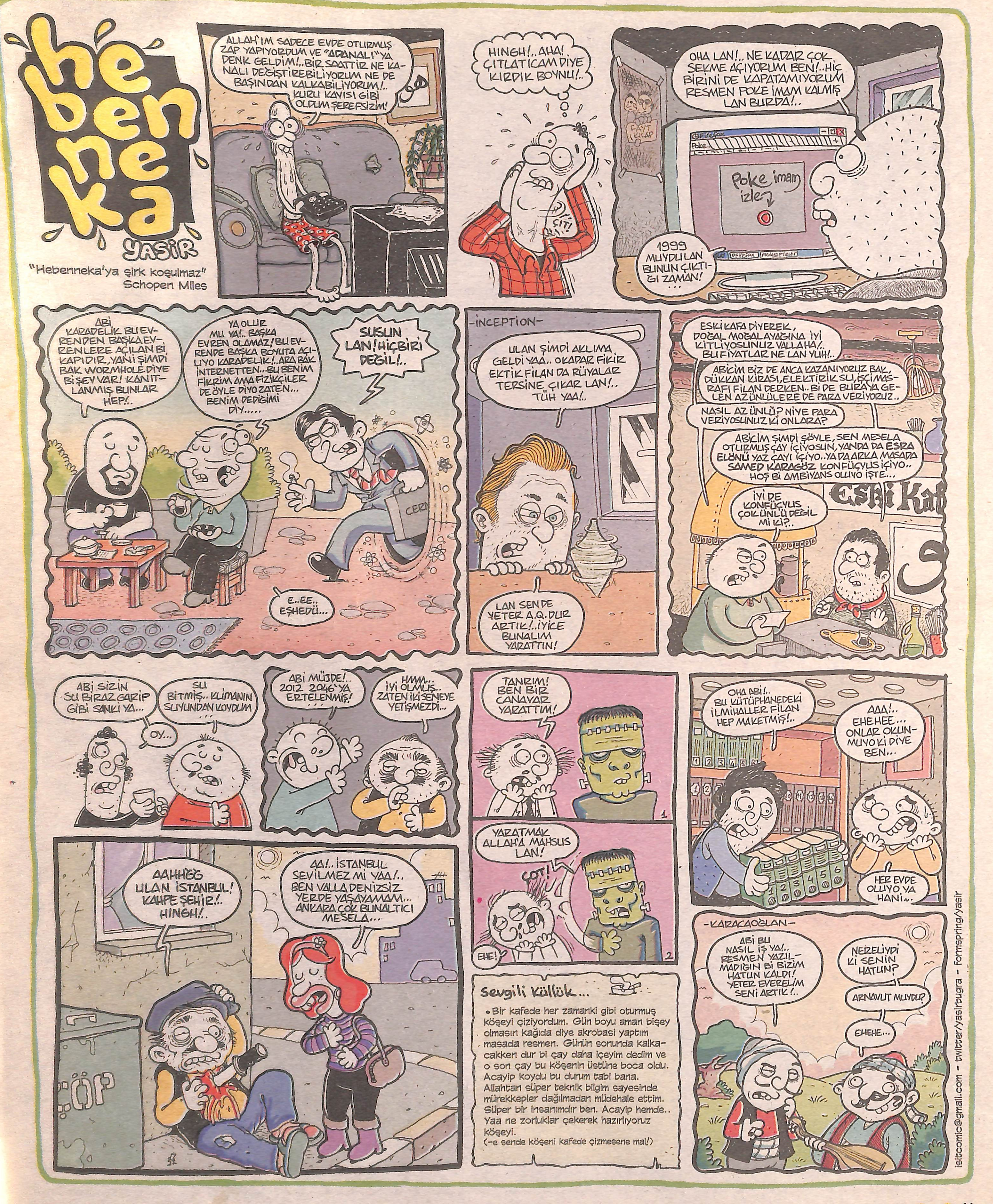
hebenneka
YASIR
"Hebenneka'ya şirk koşulmaz" Schopen Miles
ALLAH'IM SADECE EVDE OTURMUŞ ZAP YAPIYORDUM VE "ADANALI"YA DENK GELDİM!.. BİR SAATTİR NE KANALI DEĞİŞTİREBİLİYORUM NE DE BAŞINDAN KALKABİLİYORUM!..
KURU KAYISI GİBİ OLDUM ŞEREFSİZİM!
HINGH!.. AHA! ÇITLATICAM DİYE KIRDIK BOYNU!..
ÇIT!
OHA LAN!.. NE KADAR ÇOK SEKME AÇIYORUM BEN!.. HİÇ BİRİNİ DE KAPATAMIYORUM RESMEN POKE İMAM KALMIŞ LAN BURDA!..
Poke imam izle
1999 MUYDU LAN BUNUN ÇIKTIĞI ZAMAN! ...
ABİ KARADELİK BU EVRENDEN BAŞKA EVRENLERE AÇILAN Bİ KAPIDIR, YANİ ŞİMDİ BAK WORMHOLE DİYE BİŞEY VAR! KANITLANMIŞ BUNLAR HEP!..
YA OLUR MU YA!.. BAŞKA EVREN OLAMAZ! BU EVRENDE BAŞKA BOYUTA AÇILIYO KARADELİK!.. ARA BAK İNTERNETTEN.. BU BENİM FİKRİM AMA FİZİKÇİLER DE ŞÖYLE DİYO ZATEN... BENİM DEDİĞİMİ DİY.....
SUSUN LAN! HİÇBİRİ DEĞİL!..
E..EE.. EŞHEDÜ...
-INCEPTION-
ULAN ŞİMDİ AKLIMA GELDİ YAA.. OKADAR FİKİR EKTİK FİLAN DA RÜYALAR TERSİNE ÇIKAR LAN!.. TÜH YAA!..
LAN SEN DE YETER A.Q. DUR ARTIK!.. İYİCE BUNALIM YARATTIN!
ESKİ KAFA DİYEREK, DOĞAL MOGALAYAĞINA İYİ KİTLİYOSUNUZ VALLAHA!.. BU FİYATLAR NE LAN YUH!..
ABİCİM BİZ DE ANCA KAZANIYORUZ BAK, DÜKKAN KİRASI, ELEKTİRİK SU, İŞÇİ MASRAFI FİLAN DERKEN.. Bİ DE BURAYA GELEN AZ ÜNLÜLERE DE PARA VERİYORUZ..
NASIL AZ ÜNLÜ? NİYE PARA VERİYOSUNUZ Kİ ONLARA?
ABİCİM ŞİMDİ ŞÖYLE, SEN MESELA OTURMUŞ ÇAY İÇİYOSUN, YANDA DA ESRA ELÖNÜ YAZ ÇAYI İÇİYO.. YA DA ARKA MASADA SAMED KARAGÖZ KONFÜÇYUS İÇİYO.. HOŞ Bİ AMBİYANS OLUYO İŞTE...
İYİ DE KONFÜÇYUS ÇOK ÜNLÜ DEĞİL Mİ Kİ?..
Eski Kaf
ABİ SİZİN SU BİRAZ GARİP GİBİ SANKİ YA...
SU BİTMİŞ.. KLİMANIN SUYUNDAN KOYDUM
OY...
ABİ MÜJDE!.. 2012 2046'YA ERTELENMİŞ!
HMMM.. İYİ OLMUŞ.. ZATEN İKİ SENEYE YETİŞMEZDİ...
TANRIM! BEN BİR CANAVAR YARATTIM!
YARATMAK ALLAH'A MAHSUS LAN!
ÇOT!
EHE!
OHA ABİ.. BU KÜTÜPHANEDEKİ İLMİHALLER FİLAN HEP MAKETMİŞ!..
AAA!.. EHEHEE... ONLAR OKUNMUYO Kİ DİYE BEN...
HER EVDE OLUYO YA HANİ..
AAHHGG ULAN İSTANBUL! KAHPE ŞEHİR!.. HINGH!..
AA!.. İSTANBUL SEVİLMEZ Mİ YAA!.. BEN VALLA DENİZSİZ YERDE YAŞAYAMAM... ANKARA ÇOK BUNALTICI MESELA...
ÇÖP
Sevgili Küllük...
• Bir kafede her zamanki gibi oturmuş köşeyi çiziyordum. Gün boyu aman bişey olmasın kağıda diye akrobasi yaptım masada resmen. Günün sonunda kalkacakken dur bi çay daha içeyim dedim ve o son çay bu köşenin üstüne boca oldu. Acayip koydu bu durum tabi bana. Allahtan süper teknik bilgim sayesinde mürekkepler dağılmadan müdehale ettim. Süper bir insanımdır ben. Acayip hemde.. Yaa ne zorluklar çekerek hazırlıyoruz köşeyi.
(-e sende köşeni kafede çizmesene mal!)
-KARACAOĞLAN-
ABİ BU NASIL İŞ YA!.. RESMEN YAZILMADIĞIN Bİ BİZİM HATUN KALDI! YETER EVERELİM SENİ ARTIK!..
NERELİYDİ Kİ SENİN HATUN?
ARNAVUT MUYDU?
EHEHE...
isitcomic@gmail.com - twitter/yasirbugra - formspring/yasir

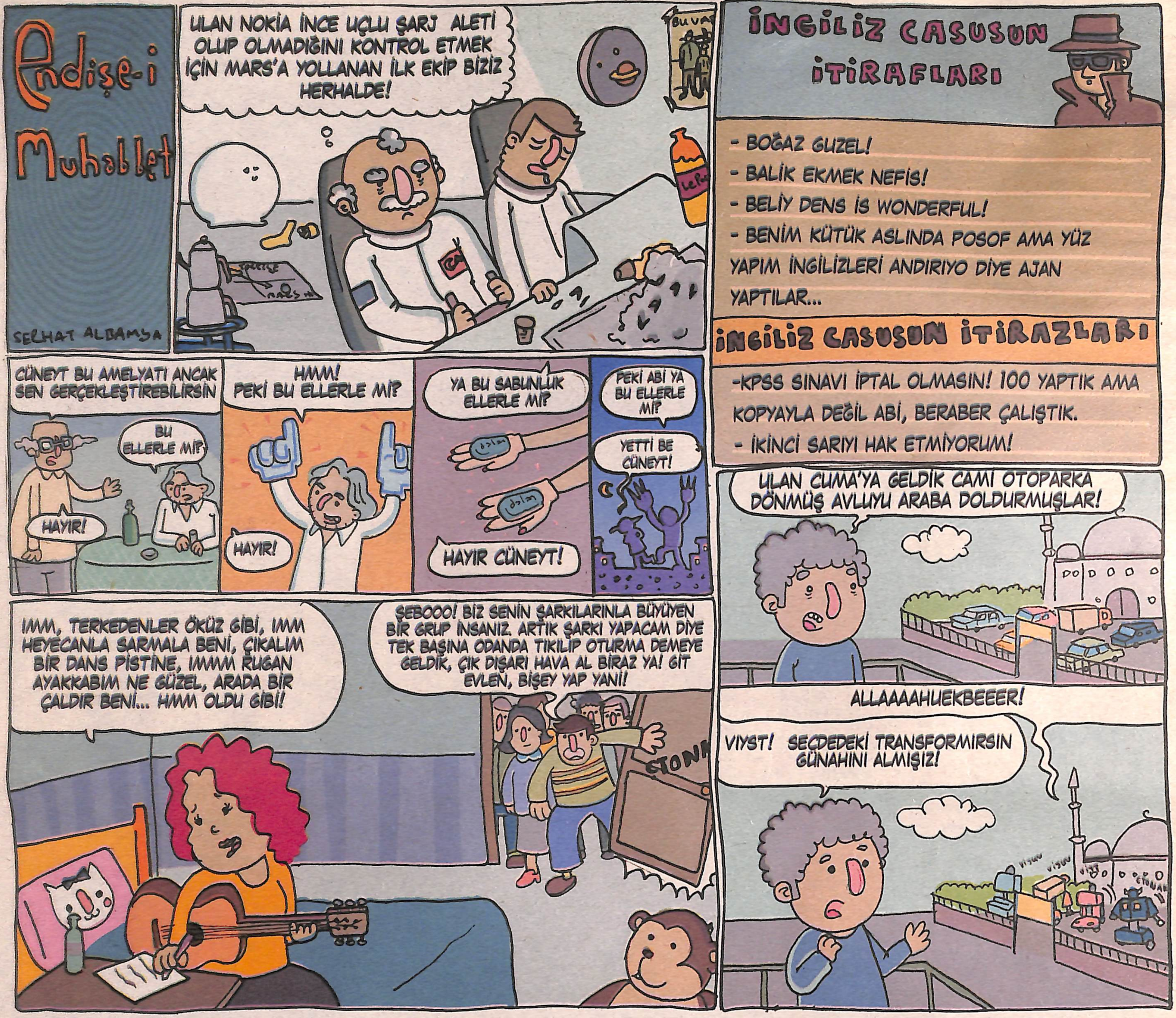

REFERANDUM

Her Allah'ın günü yazı yazan adamların bile "siz bu yazıyı okurken referandum/maç/vs… çoktan belli olmuş olacak" dediğini düşünürsek, aylık yayımlanan bir dergide referandumu yazmak çok da cazip değil aslında. Ama nadir de olsa gittiğim caminin cemaati içerisinde epey miktarda "hayır"cı adam olunca iki laf etmeden duramayacağım. Alt tarafı bir halkoylaması, "evet" demek itikadi bir zorunluluk olmasa da alnı secde gören -hem de günde beş defa- bir adamın rahat bir şekilde oy pusulasının hayır kısmına mühür basması ve "bunlar yargıyı ele geçirecekler"i de bu hareketine gerekçe olarak sunması, bana ilginç, ilgincin ötesinde saçma bir olay gibi gözüküyor.

Referandum sonuçlarını balkonuna bayrak asarak protesto eden insanlar da çıktı bu arada. Bayrak bayrak olalı hiç bu kadar ayağa düşmemişti. Eskiden gecekondusunu yıktırmamak için çatıya bayrak çeken vatandaşlar vardı. Onlar yerini ulusalcı "yurttaş"lara bıraktı. Bunun bir adım sonrası: "AKP yine birinci oldu. Yaklaşmayın çocuğumu keserim!"dir.

Oy vermeye gittiğim okulda üç beş genç okul önünde toplanmış içeri girenlere "hayırlı işler" diyorlardı. Komik bir görüntüydü doğrusu. Çünkü çocuklar bunu muzip bir şekilde yapıyordu. İşin tadını çıkarma derdindelerdi. Bir evetçi olarak hiç de rahatsız olmadığımı söyleyebilirim.

Tabii bu "hayırlı işler", "hayırlı ramazanlar", "hayırlı bayramlar", "oyunuz hayırlı olsun"lar filan, hayatlarının hiçbir döneminde ağızlarından hayırlı bir şey çıkmamış insanların bir ay içerisinde en çok kullandıkları laflar oldu. Bir arkadaşımla bunu konuşuyorduk. Dedi ki "Referandumdan hemen sonra hayır kelimesi eski sahiplerine rücu edecektir". Aynen öyle oldu. Artık rahat bir şekilde, iş/okul çıkışı veya servisten filan inerken "hayırlı akşamlar" diyebileceğiz.

Düşündüm de şu "tam demokrasi", "doğrudan demokrasi" uygulamaları benim sevdiğim şeyler değil. Her sene bir referandum olsa, yine böyle her yerde bir kirlilik, kara propaganda, facebook/twitter savaşları yaşansa… Bunlar kesinlikle çekilecek zulüm değil. Seçimleri dört yıldan tekrar beş yıla çıkarsınlar, on yılda bir de olabilir aslında, halkoylaması türünden şeyleri tümden kaldırsınlar, hiçbir seçim dönemi Ramazan'a denk getirilmesin (birincisi oruç turan parti mensupları ile tutmayanlar arasında performans farkı olabilir, ikincisi ve daha da önemlisi, üzerinde "evet" yazılı kumanyalar, laf aramızda, tek kelime ile mide bulandırıcı.) diyorum ben. Eskiden referandumların iyi olduğunu düşünürdüm, sokak adı bile değişirken halka sorulmalı diyordum, artık demiyorum. Bu kadar yalan, bu kadar kirli propaganda, bunca dezenformasyon dünyanın hiçbir yerinde olamaz herhalde.

bir bilene sorduk!

prof. yasin aktay'a sorduk

Müslümanlar Türkiye'de kendi dilini, kavramlarını kullanmazsa, kendi gündemini üretmezse neler kaybederiz?

Müslümanlar kendilerini başkalarının diliyle de ifade edebilen bir topluluk olmak zorundalar., Kendi dillerine fetiş bir anlam yüklemek zorunda değiller. Dil bir iletişim aracı ve nihai amacı kendi meramını başkasına anlatmaktır. Muhatabınız sizin dilinizden anlamıyorsa oturup sizin dilinizi öğrenmesini bekleyemezsiniz. Siz onun diliyle kendi meramınızı ifade etmenin yollarına bakacaksınız. Bu da dile fetiş bir anlam yüklememe hususunda özel bir strateji gerektiriyor.

Dindarlar arasında modernist sıfatının suçlama olarak kullanılmasını ve bunun ifadelendirilme biçimlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Modernistlik hala bir sövgü ifadesi olarak kullanılıyor. Kavram analitik değil pejoratif yüklemesiyle kullanılıyor, o yüzden hiç bir anlam ifade etmiş olmuyor. Birine liboş demek gibi bir şey. Böyle anlaşılınca tabii ki kavram altın olsa kimse tutmak istemez.

Ben şahsen kendisine yüklenen felsefi anlamlarıyla ne modernist ne gelenekselci sayarım kendimi ama dinin zamanı iyi okuyarak anlaşılması gerektiği hususunu da gözden kaçırmam. Bir geleneğin içinden geliyoruz ve onun tarafından var ediliyoruz bir bakıma ama bu geleneğe bir kutsallık atfetmemizi gerektirmez, farkına vardığımız olumsuz yanlarını değiştirmekle de yükümlüyüz. Bir şey sırf geleneksel olmaktan dolayı değerli değildir ve zaten en katı gelenekkarşıtı fikirlerin de bir gelenekleri var.

O yüzden bir şey geleneksel olması dolayısıyla değerli olmadığı gibi yeni, yani modern olması dolayısıyla da kabul edilmeli veya reddedilmeli değildir. Devir değştikçe ahkamın değişmesinin mukadder olduğunu söyleyen fıkıh düsturuna sahibiz, bunu okuyan bir Müslümana pejoratif yanı daha ağır basan bir keilme olarak modernist demeseniz yine de daha iyi olur. Modernist olmak ile modern olmak arasında da bir ayırım yapmak mümkün ve hiç bir alçaltıcı imada veya felsefi içerimleriyle modernist olmak zorunda kalmaksızın Müslümanın modern olması gerektiğini söyleyebilirz. İsterseniz buna orta yol demesek de orta yolu bulmak diyebilirsiniz.

NEFRETİM EVEREST

ahmet altay

nefretimeverest.com
iyotsuz@nefretimeverest.com

Mesaj Noktası

Kıymetli okurlarım; e-mail gönderilerinizi her zaman okuma şansını bulamıyorum. Okuduğumda ise mutlaka yanıt yazacağım. Herkes özgür yaşamın ne kadar değerli olduğunu bilsin lütfen. Hepinizin dualarına ihtiyacım var, kırmayıp esirgenemezseniz beni çok mutlu etmiş olursunuz. Hepinize selam ve sevgilerimi sunuyorum. Dua ile.

O şimdi bedelsiz!

Hayatın göbeğinden kopup, zamanın durduğu yere gidince insan bir çok şeyi özlüyor; tüm eksiklik ya da hatalarına rağmen. Örneğin ben hiç düşünmezdim bozulan, geç kalan, tosbağa gibi giden metrobüsleri özleyeceğimi. Metrobüse binerken ezilme tehlikesi hiç özlenir mi? Özleniyor.. Ya da kliması çalışmayan toplu taşıma araçları.. Aslında ben en çokta bunları yaşayarak eleştirmesini özlüyorum. Şimdi küpü dolduruyorum geldiğimde bakalım ne kadar hınının hın?

Bunlara çok gülüyom! **Kaynatma Noktası**

1- Köleliği modernize edip uygulayan zihniyete,
2- Canı yanmamışın şehit edebiyatı yapmasına,
3- İnsan hakları kavramını kavrayamayanlara,
4- Hayatı kesintiye uğratan zorunluluklara,
5- Özlemeyi gözyaşlarıyla kutsayamayanlara,
6- Hastane köşesine gidip ders almayanlara,
7- Sanal ile reel arasındaki farkı bilmeyenlere,
8- Anı yaşamak adına zamanını köreltenlere,
9- Lügatında barış sözcüğü olmayanlara,
10- Kaderciliği benimseyip kedere boğulanlara,
11- Başında zorunlu ibaresi olan her ifadeye,
12- Milletin sırtında asalak gibi yaşayanlara..

Bilgisayarı olmayanlar ve interneti sevmeyenler için 140 karakterli TWİTTER..

Toplum huzurunu madiklemeye çalışanlara inat; sosyal yaşamı canlı tutmalı..

İmralı tatil beldesindeki imkanlar, dağdakilere de sunulsa; terör merör kalmaz..

İnsani duyguları toplum mühendislerine meze yapmamak; vakur ve akılcı davranmakla olur..

Fitneyi körükleyenlerin gözüne parmak sallayıp one minute denmemeli; tutup parmakları da kırılmalı...

Nalları havaya dikmekten değil; orada nal toplamaktan korkmak lazım..

Şehitliğin kapsama alanı; canı O'nun rızası için O'na satmaktır..

Her nefs ölümü tadar; şehitlik bir makamdır, elde edene ölü denmez..

twitter.com/nefretimeverest

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**43 / Ekim 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Ramazan Yıldız **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 TL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

* Eskiden beyaz ekmeğin çok büyük forsu varmış... Anneannemler yaptıkları tam buğday ekmeğinin (esmer ekmek) arasına beyaz ekmek koyup yediklerini falan söylerlerdi... Şimdi neden tam buğday ekmeği beyaz ekmekten daha pahalı? Çok saçma diil mi?

* Çeşme'de bir market alışverişi sırasında gezgin bir turist grubunu, içecekler bölümde görünce dayamadım ve Cocacola'yı göstererek:
"This is Turkish traditional drink ... So delicious" falan dedim... Dünyaları falan değişti... Mutlak tatmaları gerektiğini hatırlattım... Dumurun dibine vurdular... Görseniz... Kontra-ironi çok hoşuma gidiyor...Gidince ülkesine kesin anlatır kefaller...

* Yılın facebook esprisi farmville'e dair: Babanızın çiftliği olsa bu kadar çalışmazsınız!

* Türk tipi Dalış (scuba) kursu birinci yıldız sertifikaları:
1 Boy vermek
2 Kum çıkarmak
3 Bacak arasından geçmek

* Kötü sit-kom tarihimiz:

- Niiiiiiii!
(Kaynanalar diye yazmak zorundayım... Yeni jenerasyon bilmez deyyu deyyu...Sadece şive üzerine olan bu dizide ünlü basketbolcu Efe'nin annesi Tijen hanım arada, nesi komikse artık "niiii"lerdi...)
- Ne diyon lann sibop!
- Ba ba baba...
- Oha falan oldum yani!

* İyi sit-kom tarihimiz

- Gülşen Abi (ve aynı ekibin çektiği: Ev Hali)
- Bir Demet Tiyatro (ve aynı ekibin çektiği: Dış Kapının Mandalları)
- Kaygısızlar

* Evde Bir Bebek var:

- Gülmek, sevildiğini hissetmek, dans etmek hepsi içgüdüselmiş...

- Bebek giydirmek ne tatlı işmiş ya...

- (Seinfeld köpekler için söyler ama ben bebekler için daha geçerli diyorum)
Uzaydan birileri gelse, bebeklerin bizim efendilerimiz olduğunu düşünürler herhalde...
Altlarını temizliyoruz; yediriyoruz; seslenince hızla yanına gidiyoruz; onları çeşitli maymunluklar yaparak güldürmeye çalışıyoruz...

- İsim verilirkenki anne alışkanlığı nedir: Dur bakim o isim olmaz, Dübel hala, dübel dede, dübel teyze... Yok yok "Dübel" olmaz...
Ya "dübel" tabii olmaz, ama çocuğa da isim koyarken illa bu çocuk "Ağır Ceza Hakimi" olabilir, ya da Diyanet İşleri Başkanı seçilebilir diye bir isim kevgirinden geçirilir mi yauv!

* Kara Mizah olarak Galata Kulesi'nin dibinde iftar yaptık... Yeni patlayan KPSS skandalı baş mizah konumuzdu... Deli komik şeyler çıktı... Benzerleri ertesi gün tüm mizah sitelerinde vardı... Eşimin anlattığı, Gıda Mühendisleri Odasının tüm üyelerine mail attığı: "bizden de şu meslektaşımız birinci olmuştur, tebrik ediyoruz" kutlamasını anlattım...
Nasıl bir kepazeliktir yarabbi...

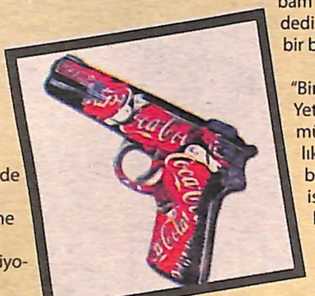

İnternetten konuyla ilgili seçme espriler:
- Soruların 10 bin dolardan satıldığına dair iddia üzerine: ÖSYM'den açıklama: "Valla bize gelişi 9 bin dolar" -ekşi-
KPSS birincisi: "ne kopya çekmesi, sınava bile girmedim ki!" -zaytung-

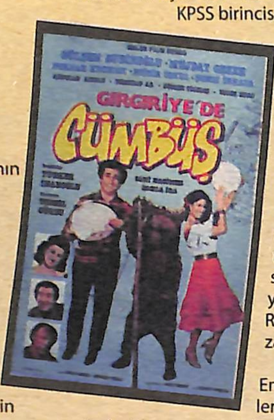

* Meslek sınavları arasında en enteresan gıcır hadise: Çingeneler çocuklarının gırnatacı mı, davulcu mu olacaklarını şöyle bir sınav ile belirlerlermiş: Çocukları sıraya dizerler ve hepsine birer gırnata verirlermiş... Hangisinin nefesi yetmez sesi çabuk kesilirse onu davulcu yaparlarmış...
Ritim duygusu doğuştan geliyor zaten, o kısmın bir önemi yok...

En iyi düğünler Çingene düğünleridir: Müzik en şugarından, çiçek piyasası zaten onların elinde, dans dersen eğlence dersen en kıralından anadın mı?

Baryam Beyauv!

* Mutluluğun resmini geçtim artık da, biz bir bayram günü sıcaklığını anlatan sahne hiç çekebildik mi be Abidinciim! (şu Amerikan sinemasının gözümüze gözümüze soktukları şükran günü muhabbetini gördükçe sinir olduğum mesele)

* Derli toplu ve ya mutlu bir yuvadan gelememen senin kaderindir...
Ama mutlu sıcacık bir aile yaratmak senin elindedir... Babam bayram sabahı: "birdim sekiz oldum" dedi... Gelinleri torunu hep beraberdik bir bayram sabahı kahvaltısında...

"Birdim sekiz oldum"
Yetiştirme yurdundan, ODTÜ inşaat mühendisliğini kazanan babam yalnızlıktan gelen bu gurur tablosunu böyle bir cümle ile anlatınca, ister istemez gözlerim doldu...Sonra babamın hiç bir eşyanın olmadığı çuhalar üzerine konduğu bebekliği aklıma geldi... Annesinin onu tarlada çalışırken arada sırtından alıp emzirdiği bir Anadolu'dan Görünüm jeneriği aktı bir an... Film şeridi benim doğduğum gecekondu evine götürdü beni, tek lüksün bir piknik tüpü olduğu bir ev... Kızıma baktım sonra, Ege denizinin lacivert sularını gördüğümüz sundurmada, 'nereden nereye' iç sesini geçiverdim içimden... Pek de dışıma dökmeden iç geçiriverdim sadece...

Eski Bayramlar: Anneannem, topal eşekle sabahın köründe Gölovasına geleceğini, erken kalkmazsak göremeyeceğimizi söylerdi... Eski üslup bi mizah işte...

* Babamın yabancı arkadaşları gelmişti... Anne klasiği; pasta börek yapmış işte. Ben de keki peynirle yiyorum, bi benim tabağımda peynir var ekstradan... Annemin genel serzenişidir "bizim oolan keki bile peynirle yer" deyyu deyyu... Hele çekirdek yanında bayılırım peynire... Neyse turist abla şaşırdı duruma ama sonra gittiler memleketlerine çiz-kek yaptılar... (bu hikaye inanamayacağınız kadar gerçektir)Ama peyniri tatlıya katmak bu toprakların güzelliği... Pazarlayamıyoruz işte... Künefe, Höşmerim...(bu ara Höşmerim, "hoş mu erim" muhabbetinden geldiğini bilmeyeni dövüyorlar)

Bizim künefemize inat ya da bişii keşfetmişler gibi peynir tatlısı neydi adı o hatta onun asıl adı şu geyii

* Eş durumundan konuk yazar: Ablamla beraber ertesi gün günübirlik tekne turlarından hangisine çıksak sorusuyla gezindiğimiz Datça sahilinde teknelerden bi tanesinin çalışanı soru yağmuruna tutuyoruz. "Kaç koy geziliyor, ne kadar, yemek kaçta" vb. sorularımızdan bunalan genç arkadaşa daha da genç bir başkası arka çıkıp cevap vermeye başlıyor. Bütün sorularımızı tekneyi sonuna kadar sahiplenerek yanıtlasa da gençliğinden mütevellit kaptanlığı kendisine yakıştıramıyoruz. (Malum kaptan dediğin Fedon kılıklı olur en azından:)

Biz : Teknenin kaptanı kim?
Genç: Benim.
Biz : (Belki Bodrum'daki kaptanlık okulundan filan mezundur ama direkt de sorulmaz ki düşüncesiyle) Alaylı mısınız?
Genç : Yok abla ben Datça'lıyım.

* Fenerbahçe'nin Beşiktaş maçında çok fazla gol kaçmasından dolayı, maç kadrosunda olmamasına rağmen Guiza'nın gönderilmesine kesin gözüyle bakılıyor... (ortağımın beni yardığı derbi esprisi)

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

okurkitaplığı

aydınlanmak için...

Okur Kitaplığı'ndan seçkin okurlara dört yeni seçkin eser!

REŞİT GÜNGÖR KALKAN
BEN İSMET ÖZEL ŞAİR...
BİYOGRAFİ
EYLÜL 2010
432 SAYFA

İsmet Özel ismi etrafında oluşturulan birtakım kişisel haber ve yorumların varlığını irdelemekten ziyade onun, kırk yıldan fazla yazı dünyası içerisinde bulunduğu süreci ve bu sürece katkı sağlayan ilişkiler bütününü göstermektir arzumuz. Etkili ve bu etkisini karşıt düşünce ortamında bulunanların bile kabullendiği bir şair ve aynı zamanda modern düşünce çağında birtakım hayati kavramların etrafında geniş bir tefekkür sahası açan metinleri ile İsmet Özel, sürekli genişleyen bir damar olarak varlığını hissettirmekte, şiirleri ve yazılarıyla ilgi odağı olmaya devam etmektedir.

CEMAL ŞAKAR
YAZININ GİZLEDİKLERİ
İNCELEME
EYLÜL 2010
280 SAYFA

"Yahya Kemal şaheserlerle dolu mutantan bir geçmişin ağır yüküyle geleceğin belirsizliği, kararsızlığı karşısında şaşakalmış biridir. Onun 1071 yılında başlayan yürüyüşten doğan vatan duygusunu; Bizans'ın viraneleri üzerinde yükselen İstanbul'daki Türk-İslam medeniyetinin şaheserleri vurgusunu ve fethe yüklediği geniş anlamları hatırlarsak; yeni gelinen noktada garplılaşmak, zorunluluğu karşısında nasıl da sıkışıp kaldığını daha iyi anlayabiliriz."

"Bazı kitaplar vardır ki, onları bir türlü ele alamazsınız; aranızda tuhaf bir yabancılık vardır. Elbette bu durum yazarın bile isteye yaptığı bir şeydir. Öncelikle okurun bildik kalıplarını kırmak ister..."

ÜMİT AKTAŞ
AKLIN HAKİKATİ AŞKIN ŞİİRİ
DÜŞÜNCE
EYLÜL 2010
376 SAYFA

Hikmete uygun bir hayat ve düşünüm, arifleşmek ve kâmil insan olma yolunda bir ilerlemeyi ve yetkinleşmeyi sağlar; ki, insan için asıl ilerleme budur; yoksa toplumsalın ilerlemesi değil. Çünkü oradaki ilerilik, sadece teknik anlamdaki bir donanım ve uygarlaşma anlamına gelir. Bu uygarlaşma ise çoğu kez insanın kişisel kemâlini önleyen bir konformizm olarak tezahür eder. Araçlara boğulmuş bir hayat çünkü, çoğu kez Hakikatle olan kalbî bağlarımızın zayıflamasına ve hatta kopmasına mal olur. Yapaylaştırılmış bir uygarlaşmanın koşulları, insanın yaşadığının bile farkına varmadığı, kalbin hedonizm tarafından ayartıldığı, gerçek insanlar ve ilişkilerin yerini sahte bir adâb-ı muaşeret'in aldığı, bir yaşama kültürüne bırakır.

METİN ÖNAL MENGÜŞOĞLU
BIÇAĞA BASAR GİBİ
ŞİİR
EYLÜL 2010
88 SAYFA

Sular söz dinlemez, isyan akardı
Bahçesi tarumar çiçeğim güldü
Tele konmuş bir kuş ürkek bakardı
Ömür bir yokuştu şehre döküldü

Ağlayan demirin sesi de demir
Kar, beyaz buluttan yağsa gerektir
Sellerin önünde çamurdan nehir
Dünyanın alnında sarı kâküldü

Gözüm dağa doğru, kulak kirişte
Bir yeni hayat var her can verişte
Künyemi sordular kabre girişte
Gönlüm aldırmadı, göynüm üzüldü

D&R mağazaları ve tüm seçkin kitapçılarda. Tüm online satış mağazalarından temin edilebilir.

Genel Dağıtım Yeri: Zen Kitabevi, Sultantepe Mah. Selmanipak Cad. Şeyh Cami Sok. No: 38/A Üsküdar / İstanbul Tel&Faks: 0216 553 33 73 dagitim@okurkitapligi.com

Dağıtımcılarımız: Alfa Dağıtım (212) 511 53 03 Adım Dağıtım (212) 521 90 78 Cağaloğlu Dağıtım (212) 526 23 99 Ana Kitabevi (212) 526 99 41

www.okurkitapligi.com Mercan Mah. Fuatpaşa Cad. Semaver Sok. Selçuklu İşhanı K: 5 No: 70 Beyazıt - Fatih / İstanbul bilgi@okurkitapligi.com

HAKIYKAT DENİLEN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR

niyaziçolbey@gmail.com
twitter.com/benhayattayken
formspring.me/benhayattayken

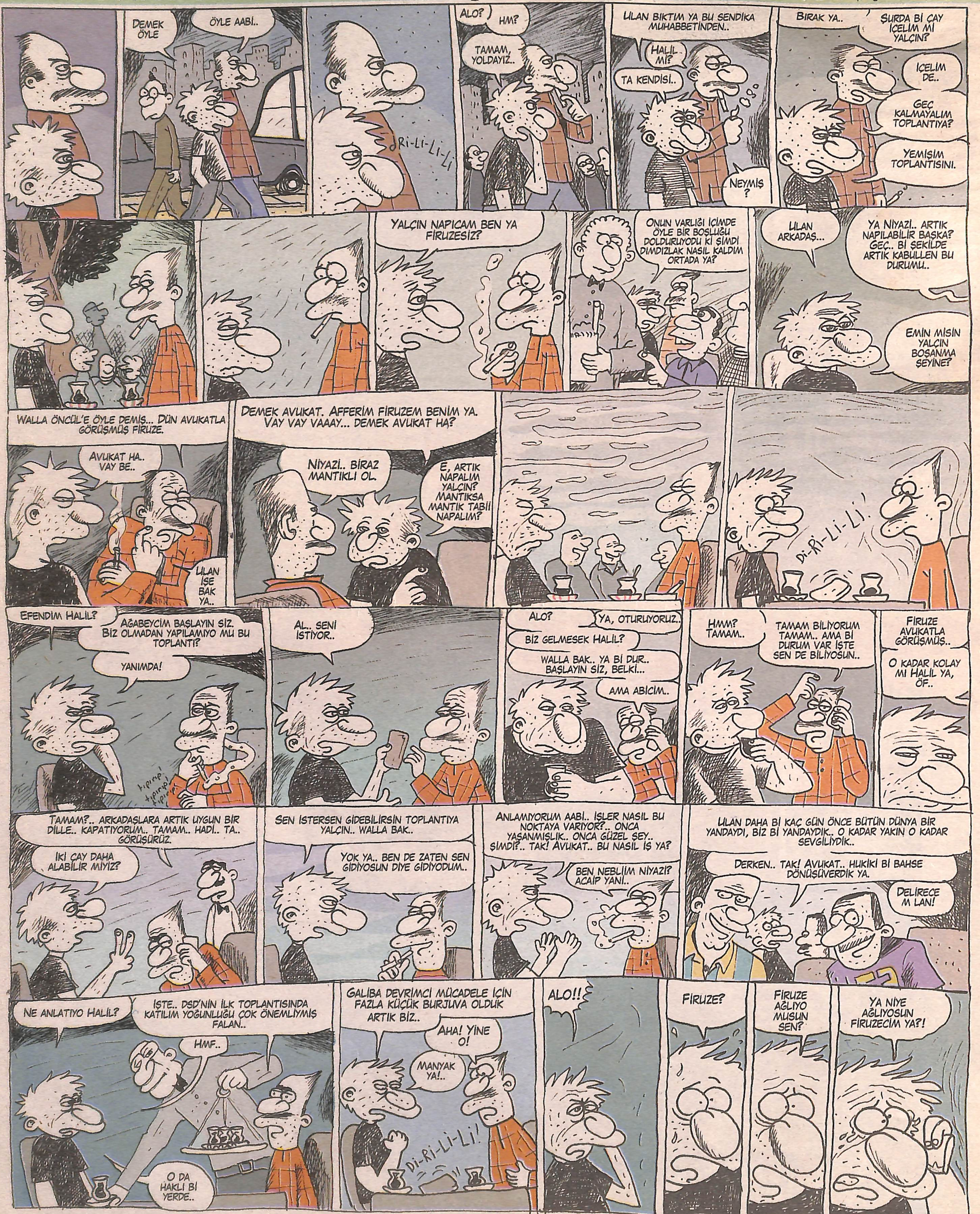

DEVAM EDECEK GAYRI